

In Memòriam Marcel Galobart

Des de Puiggraciós el record d'en Marcel Galobart serà sempre el d'un germà, mestre i model de vida humana i cristiana.

Les monges hem trobat, en ell, una persona que estimava la vida monàstica i alhora un gran animador de la pastoral del Santuari. Sempre atent al que a cada moment es podia fer per tal que Puiggraciós esdevingués un centre petit però ric en espiritualitat, en cultura i en la pastoral de l'Església local.

Juntament amb Mn. Joan Batlles van instituir, com un element pràctic i viu, el Consell Pastoral prop del bisbe de la Diocesi, el Cardenal Jubany que, amb tres comissions, d'economia, de pastoral i de cultura, va aconseguir que Puiggraciós fos una casa ben oberta als pobles del nostre arxiprestat. El Santuari ple de vida, era lloc de celebració de Vetlles de pregària, de Certàmens Literaris, i sobretot, va ser el punt de partida del Romiatge a Montserrat, on l'any 1992 vam col·locar la Majòlica de la Mare de Déu de Puiggraciós al Camí dels Degotalls. D'aleshores ençà cada any ens hi hem aplegat tots els pobles de l'entorn per la pregària. El Marcel promogué, també, la col·locació del monòlit d'en Folch i Torres com a model de vida cristiana i catalana, i no podem deixar de recordar que fou ell també qui, amb la seva sensibilitat social, suggerí de fer -al cor del nostre Romiatge- una aportació per a Càritas.

No oblidarem mai els seus parlaments abans

de començar la pregària davant la Majòlica: era tot un devesall d'ardor encomanadís que tots guardàvem com el millor record de la nostra trobada. Era un laic compromès certament amb Déu, amb l'Església i amb el poble. I això ho sabia comunicar amb tota humilitat. Aquesta fou la seva gran virtut: la humilitat. Sabia enardir amb una veu plena de fe i de catalanitat, però sobretot sabia comunicar la humilitat amb que vivia. Les reunions que es feien periòdicament a Puiggraciós des del Consell ell les preparava minuciosament, posant però, les seves propostes sempre a disposició del discerniment que es fés entre tots.

Fou gràcies al seu zel la creació i publicació del Butlletí de Puiggraciós l'any 1986 en el qual participava de moltes maneres, però particularment amb la redacció de l'editorial, sempre plena de tendresa i d'esperit.

Ell ha estat durant molts anys el primer puntal del Santuari de Puiggraciós, sempre vetllant i promovent amb gran senzillesa els valors propis del nostre poble i de la nostra cultura. En tot allò que s'organitzava vetllava per la invitació als Alcaldes i als Preveres, com una manera de fer-los sentir també, ells, promotors de la unitat i de la vida dels nostres pobles.

Gràcies, Bon Déu, d'haver-nos fet el do d'aquest germà, senzill i ferm en la fe cristiana i en la catalanitat.

Les Monges de Puiggraciós

En el Romiatge a Montserrat, davant la imatge de la Mare de Déu de Puiggraciós. Anys noranta.